

Title: U Kyaw Lin v. Socialist Republic of the Union of Burma
Author: Central Court bench, comprising of U Hla Maung, Chairman; U Aye Maung and U Thant Sin, Members
Date: 20 September 1978
Source: Burma Law Reports, 1978
Translator: Nick Cheesman, Australian National University

The Rangoon Division Military Administration Special Tribunal No. 3 in Case No. 13/75 sentenced the appellant U Kyaw Lin to 7 years' imprisonment for criminal violations altogether of Penal Code sections 143, 447 and 124(A)/149.¹ As U Kyaw Lin was dissatisfied with that order, the case has come on appeal to the Central Court.

The facts of the case in brief are that at around 3pm on 5-12-74, when funeral host U Khant was arranging last rites for U Thant's remains, a crowd of rioters, including students, outsiders and some of the monkhood, forcibly took U Thant's remains from the Kyaikkasan Ground to inside the Rangoon University campus. Furthermore, from 5-12-74 to 11-12-74 they were kept on the Rangoon University campus while demands were made of the concerned authorities to build a mausoleum for U Thant at Kandawmin [Park], or at the site

¹ "Whoever is a member of an unlawful assembly shall be punished with imprisonment... for a term which may extend to six months..." (143); "Whoever commits criminal trespass shall be punished with imprisonment... for a term which may extend to three months..." (447); "Whoever by words... brings or attempts to bring into hatred or contempt, or excites or attempts to excite disaffection towards [the Government...] shall be punished... with imprisonment which may extend to three years..." (124A); "If an offence is committed by any member of an unlawful assembly... every person who, at time of the committing of that offence, is a member of the same assembly is guilty of that offence" (149). (Translator's footnote)

of the former students' union building or at another suitable place. Although on 8-12-74 it was planned to convey U Thant's remains to Kandawmin passing through the site of the former students' union building, as a group of demonstrators shouting for entombment at the former union site appeared, it was decided to entomb the remains at the former students' union building site.

As the rioters trespassed onto the university campus from the afternoon of 5-12-74, the Director General of the Ministry of Education U San Thar Aung issued an order that universities and colleges be closed starting from 6 December 1974; that the necessary money be loaned to university students in order that they return to their homes and furthermore that vehicles be provided; and that 12 o'clock on 10-12-74 would be the deadline for remaining students in each of the schoolrooms on the university campus to vacate. Thereafter, as of the morning of 11-12-74 arrests of the remaining students on the university campus along with the rioters were made with police personnel.

The charges against the appellant U Kyaw Lin in regards to the U Thant funeral incident are that he was in violation of Penal Code section 143 to the extent that the defendants defied an order of the Rangoon Municipality in gathering with the common object of jointly upsetting law and order as participants in an unlawful assembly; in violation of Penal Code section 447 as this crowd invaded and occupied the Rangoon University campus and Convocation Hall without relevant authorization and starting in the schoolrooms of the buildings held meetings and conducted a host of activities; and, in violation of Penal Code sections 124(A)/149 as some students and some members of the monkhood gave anti-government speeches at the Convocation Hall and site of the former student union building, and printed and distributed seditious pamphlets.

It emerged from the testimonies of prosecution witnesses that in regards to the U Thant funeral matter the appellant U Kyaw Lin from the beginning on 5-12-1974 acted as advisor to the Funeral Central Committee; and, that among writings to excite sedition wrote a letter in English to be sent to the United Nations. Nor has there been refutation of these charges. It was submitted [by the defendant] that the court could assign guilt however it pleased; and, that the police inquiry was illegal and on top of it, no firm evidence was presented.

A point of law to consider is whether or not it was illegal for the Special Tribunal to sentence the appellant U Kyaw Lin to 7 years' imprisonment, given that if all of the crimes that the appellant U Kyaw Lin committed are totaled up case by case then under the Penal Code the sentence could not exceed 3 years and 9 months' imprisonment.

According to article 76 of the Constitution of the Socialist Republic of the Union of Burma, the Council of State may if necessary declare a state of emergency and promulgate martial law. Exercising the power conferred by that section, the Council of State via Proclamation No. 4 on 11 December 1974 proclaimed a state of emergency in Rangoon Division and assumed the power of military administration. As set out in Rangoon Division Military Administration Order No. 1, Special Tribunals can summarily try criminal cases. It is stated that in sentencing, a minimum 3 years' imprisonment is mandatory. Therefore, even though in the original law the sentence for a crime may be stipulated as less than 3 years' imprisonment, the Special Tribunal has authority to hand down a sentence of 3 years' imprisonment. Even though a crime of the sort in Penal Code section 143 attracts a maximum sentence of 6 months' imprisonment, the Special Tribunal can stipulate a sentence of 3 years' imprisonment. Therefore, the sentence of U Kyaw Lin to 7 years' imprisonment for the charges under 3 sections of the Penal Code cannot be described as incorrect.

A further point of law to consider is whether or not Council of State Proclamation No. 4, which on 11 December 1974 from that day handed over to a military administrative council, is being applied retrospectively with regards to crimes committed prior to that day. Military administration was proclaimed under Council of State Proclamation No. 4 on 11 December 1974, whereupon as per Rangoon Division Military Administration Order No. 1 a directive order was issued for the Special Tribunals to adjudicate those criminal cases deemed suitable. In that order it was stated that Special Tribunals try criminal cases summarily and impose a minimum sentence for crimes of 3 years' imprisonment. The Rangoon Division Military Administration Order No. 1 is not a newly enacted law. Indeed, the only crimes for which the appellant was tried were under extant sections of law from the Penal Code. Therefore, instead of hearing established types of cases through ordinary courts, it is merely that the hearings are going on through authorized Special Tribunals. That cannot be described as retrospective.

It is evident with regards to the facts of how the case unfolded that the appellant U Kyaw Lin violated the Penal Code sections as charged. The application of the law by the Special Tribunal also was correct. In considering whether or not it is appropriate to reduce the sentence, it cannot be said that the appellant U Kyaw Lin, a Higher Grade Pleader, is an ignorant person. In the writing in English of a seditious untruthful complaint letter to be sent up to the United Nations the appellant U Kyaw Lin knowingly incited the students. It is apparent that the appellant U Kyaw Lin also had maintained contact with the riotous students at the university grounds from the start of events on 5-12-74 to the end on 11-12-74. Therefore, the appeal is dismissed.

(Words: 1147)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးသန့်စင် တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

၁၉၇၀
စက်တင်ဘာ
၂၀ ရက်

ဦးကျော်လင်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

စစ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ - မှုရင်းဥပဒေအရ ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်အထိ အပြစ် မပေးနိုင်သော အမှုများတွင် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့အရ ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် အပြစ်ပေးခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီ မညီ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၇၆ အရ နိုင်ငံတော်ကောင်စီသည် လိုအပ်ပါက အရေးပေါ်အခြေအနေ ကြေငြာ၍ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေကို ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။ ယင်း ပုဒ်မကအုပ်နှင်းသော အာဏာကိုသုံးစွဲလျက် နိုင်ငံတော်ကောင်စီသည် ကြေငြာချက်အမှတ် (၄) ဖြင့် ၁၉၇၄-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၁) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်း အရေးပေါ် အခြေအနေ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိကြောင်းနှင့် စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာအုပ်နှင်းကြောင်း ကြေငြာခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တိုင်း စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့အမှတ် (၁) တွင် ဖော်ပြပါရှိချက်အရ အထူးခုံရုံးများသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ မှုခင်းများကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ကြားနာ စစ်ဆေးနိုင်သည်။ ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ရာတွင်လည်း အနည်းဆုံးထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်ချမှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြချက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မှုရင်းဥပဒေက အပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်ရာ တွင် ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်ထက်လျော့နည်းသော သတ်မှတ်ချက်ရှိစေကာမူ

* ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၇၃
† ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှု အမှတ် ၁၃ တွင် ချမှတ်သော (၇-၄-၇၅) နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း အထူးခုံရုံး အမှတ် (၃) ၏ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

အထူးခုံရုံးသည် ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် ချမှတ်နိုင်သော ဖိရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ ရှိသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၃ ကဲ့သို့ အများဆုံးထောင်ဒဏ် ၆ လအထိသာ ချမှတ်နိုင်သော ပြစ်မှုအမျိုးအစားဖြစ်စေကာမူ အထူးခုံရုံးသည် ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် အပြစ်ဒဏ် ချမှတ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေအရ စွဲဆိုသည့် ပုဒ်မ ၃ ရပ်အတွက် စုပေါင်း၍ ဦးကျော်လင်းအပေါ် ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် သတ်မှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

၁၉၇၀
ဦးကျော်
လင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးလှကျော်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ

အယူခံတရားခံအတွက် - ဦးမြင့်အောင်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့် (၁)

ရန်ကုန်တိုင်းစစ်အုပ်ချုပ်ရေး အထူးခုံရုံးအဖွဲ့အမှတ် (၃) အမှုအမှတ် ၁၃/၇၅ တွင် အယူခံတရားလို ဦးကျော်လင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၃၊ ပုဒ်မ ၄၄၇ နှင့် ပုဒ်မ ၁၂၄ (က)/၁၄၉ အရ ပြစ်မှုများကို စုပေါင်းကျူးလွန်သည်ဟူ၍ ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် အပြစ်ဒဏ် ချမှတ်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးကျော်လင်းက မကျေနပ်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ အယူခံဝင်သောအမှုဖြစ်သည်။

အမှုအကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်မှာ ၅-၁၂-၇၄ နေ့ ညနေ ၃ နာရီ အချိန်ခန့်တွင် ဦးသန့်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို အသုဘရှင် ဦးခန့်က သဂြိုဟ်ရန် စီစဉ်နေစဉ် ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၊ ပြင်ပမှပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သံသာတော်အချို့ တို့ပါဝင်သော ဆူပူသောင်းကျန်းသူ လူတစ်စုက ဦးသန့်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ကျိုက္ကဆံကွင်းမှ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နယ်မြေအတွင်းသို့ အတင်းအဓမ္မလှူဆောင်သွားကြသည်။ ထို့အပြင် တက္ကသိုလ်နယ်မြေကိုလည်း ၅-၁၂-၇၄ နေ့မှ ၁၁-၁၂-၇၄ နေ့အထိသိမ်းပိုက်ထားပြီးဦးသန့်အတွက် ဂူခံမာန်ကို ကန်တော်မင်၌ ဖြစ်စေ၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ အဆောက်အဦ နေရာဟောင်း၌ဖြစ်စေ၊ အခြားသင့်တော်သော နေရာ၌ဖြစ်စေ တည်ဆောက်ပေးရန်အတွက် သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းများထံ တောင်းဆိုသည်။ ၈-၁၂-၇၄ နေ့တွင် ဦးသန့်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို သမဂ္ဂ အဆောက်အဦနေရာဟောင်းမှတစ်ဆင့် ကန်တော်မင်သို့ပို့ ဆောင်ရန် စီစဉ်ကြသော်လည်း၊ သမဂ္ဂနေရာဟောင်း၌ပင် ဂူသွင်းသဂြိုဟ်ရန် အော်ဟစ် ဆန္ဒပြသူများ ပေါ်ပေါက်သောကြောင့် သမဂ္ဂအဆောက်အဦ နေရာဟောင်း၌ပင် ဂူသွင်းပုန်ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

၁၉၇၀
ဦးကျော်
လင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ဆူပူသောင်းကျန်းသူများသည် ၅-၁၂-၇၄ နေ့ ညနေမှအစပြု၍ တက္ကသိုလ်နယ်မြေတွင် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လျက်ရှိသောကြောင့် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးစံသာအောင်က တက္ကသိုလ်နှင့် ကောလိပ်များကို ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့မှစ၍ ပိတ်ထားကြောင်း၊ တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသူကျောင်းသားများအား မိဘရပ်ထံ ပြန်နိုင်ရန်အတွက် လိုအပ်သောငွေကို ထုတ်ချေးသည့် အပြင် ယာဉ်များကိုလည်း စီစဉ်ပေးကြောင်းနှင့် တက္ကသိုလ်နယ်မြေ အတွင်းရှိ အဆောင်အသီးသီးတွင် ကျန်ရှိနေသေးသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများသည် ၁၀-၁၂-၇၄ နေ့ ၁၂ နာရီကို နောက်ဆုံးထား၍ ဖယ်ရှားပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ထုတ်ပြန်သည်။ ထို့နောက် ၁၁-၁၂-၇၄ နေ့နံနက်ပိုင်းထိ တက္ကသိုလ်နယ်မြေအတွင်း ကျန်ရှိနေသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများနှင့်တကွ ဆူပူသောင်းကျန်းသူများကို ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် ဝင်ရောက်ဖမ်းဆီးခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလို ဦးကျော်လင်းအပေါ် စွပ်စွဲသည့် အချက်များမှာ ဦးသန့်ဈာပန အရေးအခင်းနှင့်ပတ်သက်၍ တရားခံများသည် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့မှ ထုတ်ပေးသောအမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ထိခိုက်စေသောဆူပူမှုကို ရည်ရွယ်ချက်တူဖြင့် ပူးပေါင်းကျူးလွန်ကြရာ၌ ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သောအစုဝေးတွင် ပါဝင်ကြသူများဖြစ်သည့်အလျောက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၃ ကို ကျူးလွန်ခြင်း၊ ယင်းလူစုသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နယ်မြေနှင့် ဘွဲ့နှင်းသတင်းခန်းမကို သက်ဆိုင်ရာမှ ခွင့်ပြုချက်မရှိပဲ ကျူးကျော်ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်ထားပြီး ကျောင်းဆောင်အစရှိသော အဆောက်အဦနေရာများတွင် အစည်းအဝေးများနှင့် လှုပ်ရှားမှုအဝဝကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၇ ကို ကျူးလွန်ခြင်း၊ ကျောင်းသား ကျောင်းသူအချို့နှင့် သံဃာအချို့ တို့သည် ဘွဲ့နှင်းသတင်းခန်းမဆောင်နှင့် သမဂ္ဂအဆောက်အဦဟောင်းနေရာများတွင် အစိုးရအား ဆန့်ကျင်သောတရားများကို ဟောပြောကြခြင်း၊ အစိုးရအားအကြည်ညိုပျက်စေသော စာရွက်စာတမ်းများကို ရိုက်နှိပ်ဝေငှဖြန့်ဖြူးခြင်းဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၄(က)/၁၄၉ ကို ကျူးလွန်ခြင်းဟူသော အချက်များဖြစ်သည်။

တရားလိုပြ သက်သေများ၏ ထွက်ချက်များအရ အယူခံတရားလို ဦးကျော်လင်းသည် ဦးသန့်၏ ဈာပနစွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ၅-၁၂-၇၄ နေ့မှအစပြု၍ ဈာပနဗဟိုကော်မတီ၏ အကြံပေးအဖွဲ့၏ ဆောင်ရွက်

ကြောင်းနှင့် နိုင်ငံတော်အား အကြည်ညိုပျက်စေမည့် အရေးအသားများပါဝင်သော ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့သို့ ပေးပို့ရန်စာကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားပေးခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ယင်းအပေါ် စွပ်စွဲချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ ငြင်းဆန်ခြင်းမရှိချေ။ ကြိုက်သည့်နည်းနှင့် အပြစ်ပေးနိုင်ကြောင်း၊ ရုစစ်ချက် တရားမဝင်ကြောင်းနှင့် ယင်းအပေါ်သက်သေအထောက်အထား ခိုင်လုံသည်ဟုမထည့်ပဲ ဦးသန့်အရေးအခင်းကြောင့် ဟူ၍ ဖော်ပြရန်တင်ပြသည်။

ဥပဒေအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အယူခံတရားလို ဦးကျော်လင်း ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဆိုသော အပြစ်ဒဏ်အားလုံးတို့ကို တမူပြီးတမူ ဆက်တိုက် စုပေါင်းစဉ်းစားလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် ၉ လအထိသာ အများဆုံးသတ်မှတ်နိုင်သည်ဖြစ်သောကြောင့် အထူးခုံရုံးက အယူခံတရားလို ဦးကျော်လင်းအပေါ် ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် သတ်မှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း ရှိ မရှိကို စဉ်းစားရန် ရှိသည်။

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၇၆ အရ နိုင်ငံတော်ကောင်စီသည် လိုအပ်ပါက အရေးပေါ် အခြေအနေ ကြေငြာ၍ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေကို ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။ ယင်းပုဒ်မက အပ်နှင်းသော အာဏာကို သုံးစွဲလျက် နိုင်ငံတော်ကောင်စီသည် ကြေငြာချက်အမှတ် (၄)ဖြင့် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်း အရေးပေါ် အခြေအနေပေါ်ပေါက်လျက် ရှိကြောင်းနှင့် စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာအပ်နှင်းကြောင်း ကြေငြာခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တိုင်း စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အမိန့်အမှတ် (၁) တွင် ဖော်ပြပါရှိချက်အရ၊ အထူးခုံရုံးများသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာမူဝင်များကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ကြားနာစစ်ဆေးနိုင်သည်။ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရာတွင်လည်း အနည်းဆုံး ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် ချမှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြချက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မူဝင်ဥပဒေက အပြစ်ဒဏ် သတ်မှတ်ရာတွင် ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်ထက် လျော့နည်းသော သတ်မှတ်ချက် ရှိစေကာမူ၊ အထူးခုံရုံးသည် ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် ချမှတ်နိုင်သော စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာရှိသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၃ ကဲ့သို့ အများဆုံး ထောင်ဒဏ် ၆ လ အထိသာ ချမှတ်နိုင်သော ပြစ်မှုအမျိုးအစား ဖြစ်စေကာမူ အထူးခုံရုံးသည် ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် အပြစ်ဒဏ် ချမှတ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေအရ စွဲဆိုသည့် ပုဒ်မ ၃ ရပ် အတွက်

၁၉၇၀
ဦးကျော်
လင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

၁၉၇၀
ဦးကျော်
လင်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

စုပေါင်း၍ ဦးကျော်လင်းအပေါ် ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် သတ်မှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

ဥပဒေအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ထပ်မံစဉ်းစားရန်ရှိသည်မှာ နိုင်ငံတော် ကောင်စီ၏ ကြေငြာချက် အမှတ် (၄) အရ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့သို့ ပေးအပ်သောနေ့မှာ ၁၀-၁၂-၇၄ နေ့မှ အစပြုသည် ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းနေ့မတိုင်မီ ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသော ပြစ်မှုများနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ကြောင်းပြန် အာဏာသက်ရောက်သည့် သဘော ပေါ်ပေါက်ခြင်း ရှိ မရှိဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော် ကောင်စီ၏ ကြေငြာချက် အမှတ်(၄) အရ ၁၀ - ၁၂ - ၇၄ နေ့တွင် စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ကြေငြာပြီးနောက် ရန်ကုန်တိုင်း စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အမိန့်အမှတ်(၁)အရ လျှောက်ကန် သင့်မြတ်သည်ဟု ယူဆသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများကို အထူးခုံရုံးဖွဲ့၍ စစ်ဆေးစီရင်စေရန် ညွှန်ကြားသောအမိန့် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်တွင် အထူး ခုံရုံးများသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ မှုခင်းများကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ကြားနာစစ်ဆေးရန်၊ ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ရာတွင် အနည်းဆုံး ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် ချမှတ်ရန် ဖော်ပြပါရှိသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အမိန့်အမှတ် (၁)သည် အသစ်ပြဋ္ဌာန်းသော ဥပဒေမဟုတ်ချေ။ အယူခံ တရားလိုအပေါ် ကြားနာစစ်ဆေးသော ပြစ်မှုများမှာ ရှိရင်းစွဲ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေမှ ဥပဒေပုဒ်မများ အရသာဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခင်ကပင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီးဖြစ်သော အမှုအမျိုးအစားများကို သာမန် တရားရုံးများဖြင့် စစ်ဆေး ကြားနာမည့်အစား အာဏာ အပ်နှင်းထားသော အထူးခုံရုံးများဖြင့် စစ်ဆေးကြားနာခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် နောက်ကြောင်းပြန် အာဏာသက်ရောက်ခြင်း ရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

အယူခံတရားလို ဦးကျော်လင်းသည် အမှုဖြစ်ပျက်သည့် အကြောင်း ခြင်းရာနှင့် ပတ်သက်၍ ယင်းအပေါ် တရားစွဲဆို အပြစ်ပေးထားသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မများအရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ဥပဒေ အကြောင်းခြင်းရာ အရလည်း အထူးခုံရုံးမှ ဆောင်ရွက်ချက်မှာ မှန်ကန်သည်။ အပြစ်ဒဏ် လျော့ပေါ့ သတ်မှတ်ရန် သင့်မသင့် စဉ်းစားလျှင် အယူခံတရားလို ဦးကျော်လင်းသည် အထက်တန်းရှေ့နေ တစ်ဦးဖြစ်၍ မသိနားမလည်သောသူ တစ်ဦးဟု ဆိုရန်မဖြစ်နိုင်ချေ။ အယူခံတရားလို ဦးကျော်လင်းသည် နိုင်ငံတော်အား အကြည်ညိုပျက်စေသည့် ကုလသမဂ္ဂ ထံ မမှန်ကန်သော သတင်းဖြစ်ရပ်များ တိုင်တန်းပေးပို့နိုင်ရန် စာကို

၁၉၇၀
ဦးကျော်
လင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားပေးခြင်းဖြင့် ကျောင်းသား များကို သွေးထိုးလို့ ဆော် အားပေးသည့် သဘော သက်ရောက်လျက်ရှိပေသည်။ အယူခံတရားလို ဦးကျော်လင်းသည် စတင်ဖြစ်ပွားသော ၅-၁၂-၇၄ နေ့မှ ပြီးဆုံးသော ၁၀-၁၂-၇၄ နေ့တွင် တက္ကသိုလ်နယ်မြေမှ ဆူပူသောင်းကျန်းသော ကျောင်းသားများနှင့် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ပါဝင်ခဲ့ကြောင်းမှာလည်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားပေသည်။ ထို့ကြောင့် အယူခံကို ပလပ်လိုက်သည်။